

TOPLINSKA ZAŠTITA VANJSKIH STIJENA ZGRADA

Vanjske su stijene važan dio zgrade jer štite unutrašnjost zgrade od različitih vanjskih utjecaja kao što su: padaline, vлага, niske temperature, Sunčevo zračenje, buka i dr., a većinom prenose i mehanička opterećenja.

Zato se vanjske stijene koje graniče s vanjskim zrakom, tlorom ili negrijanim prostorima moraju što bolje toplinski izolirati. Time se postiže smanjenje uporabe energije za grijanje, smanjuje emisija dimnih plinova u okoliš, poboljšava klima u prostoru boravka i sprječava mogućnost nastanka pojave vlaženja i pljesni na unutarnjim površinama stijena.

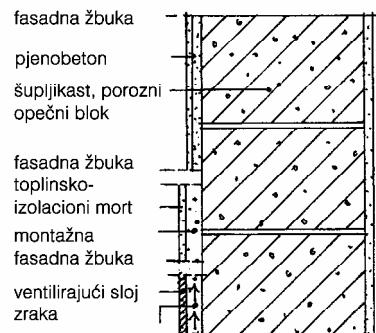
Kako toplinski gubici volumena zgrade ne obuhvaćaju propisane specifične toplinske gubitke zbog prolaza topline radi obodnog proračivanja, često se za vanjske stijene moraju izabrati znatno niže U – vrijednosti (U – koeficijent prolaska topline) od najviše dopuštenih. Za stijene je preporučena U-vrijednost između 0,30 do 0,50 $\text{W}/\text{m}^2\text{K}$, za lagane stijene ta vrijednost ne smije prelaziti $0,35 \text{ W}/\text{m}^2\text{K}$.

Prikazani primjeri vanjskih stijena u ovome članku primjenjuju se kod novogradnja i pri sanacijama postojećih građevina odnosno vanjskih stijena. Preporučene U-vrijednosti i debljine toplinske izolacije su informativne.

Zidovi bez dodatne toplinske izolacije

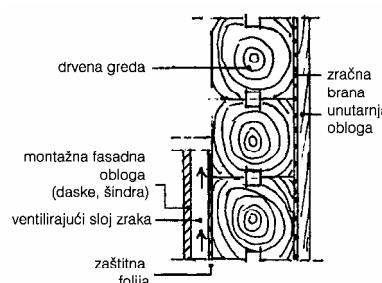
Za jednoslojne se zidove danas upotrebljavaju blokovi od pjenobetona, porozne opeke sa šupljinama, blokovi od glinopornog betona (slika 1.) i čak stijene od drvenih greda za kuće za odmor. Kod projektiranih debljina zidova između 30 i 50 cm, drvenih greda iznad 15 cm, postižu se odgovarajuće U - vrijednosti. Važno je da se jednoslojni zidovi (osim

drvenih), koji uobičajeno imaju veću paropropusnost, odgovarajuće zaštite na vanjskoj strani paropropusnim vodooodbojnim žbukama. Umjesto uobičajene osnovne žbuke od vapnoco cementnog morta danas se na pročeljima rabe i tzv. toplinskoizolacijske žbuke, koje su više paropropusne, a osim toga djelomično poboljšavaju i U - vrijednost jednoslojnog zida.

Slika 1. Presjek jednoslojnog zida

Kod jednoslojnih zidova treba posebno paziti na toplinske mostove do kojih dolazi nepravilnim projektiranjem (stropne i konzolne ploče, vijenci, temeljni i podrumski zidovi).

Slika 2. Presjek zida od drvenih greda

Kod zidova od drvenih greda mora se na unutarnjoj strani upotrijebiti zračna brana - paropropusna sintetička folija, koja se na gredu ugrađuje prije izrade unutarnje oblage, drvena obloga ili gipsane kartonske ploče (slika 2.).

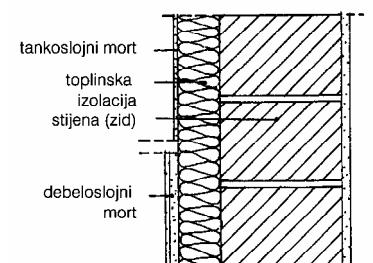
Vanjska strana drvenih greda može se dodatno zaštiti drvenom zračnom oblogom pročelja (daske, šindra)

i vodooodbojnom paropropusnom folijom.

Zidovi s toplinskom izolacijom na vanjskoj strani

Za vanjske zidove grijanih građevina moraju se upotrijebiti kvalitetni toplinsko - izolacijski materijali, najčešće su to ploče od kamene ili staklene vune, pjenastog polistirena ili drugih materijala s vrijednostima toplinske provodljivosti (λ) između 0,03 i 0,05 $\text{W}/\text{m}^2\text{K}$. Preporučene debljine ploča, koje se uglavnom postavljaju na vanjskoj strani stijena, iznose između 5 i 15 cm.

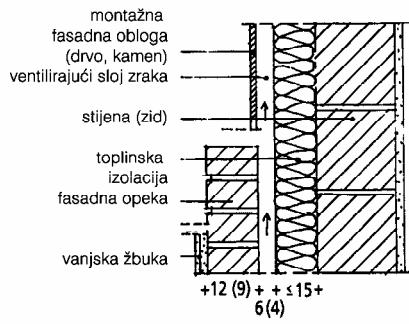
Kod tzv. toplinskoizolacijskih obloga pročelja, nazvanih i "kontaktna pročelja" (slika 3.), za zaštitu toplinske izolacije rabe se tankoslojne ili debeloslojne žbuke. Prve su ojačane tankom staklenom mrežicom, a druge čeličnom mrežicom. Kod nas su najpoznatija kontaktna pročelja Fasaterm i Demit.

Slika 3. Presjek kontaktnog pročelja

S obzirom na veliku tehničku zahtjevnost kontaktnih pročelja bilo bi dobro da su svi sustavi, koji se pojavljuju na tržištu, testirani i da ih izvode stručno osposobljeni obrtnici.

Kvalitetna i trajna zaštita vanjskih zidova, toplinski izoliranih s vanjske strane, koje su izložene jačim atmosferskim utjecajima, postiže se raznim oblogama ili zidovima pročelja iza kojih je ventilirajući zračni sloj (slika 4.a), ali i sa zidovima pročelja

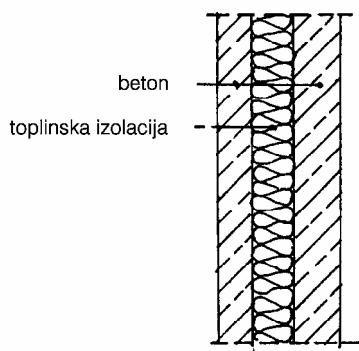

Slika 4. a) Presjek pročelja s ventilirajućim zračnim slojem i b) pročelja bez ventilirajućega zračnog sloja

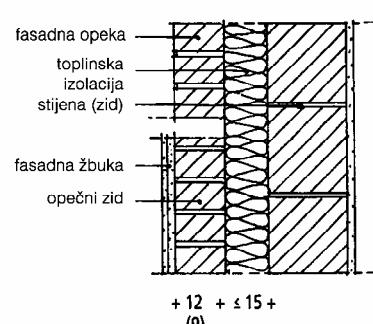
bez zračnog sloja (slika .b.). Sve obloge pročelja moraju biti određene kvalitete i dobro sidrene u nosivu stijenu. Kako treba planirati i izvoditi masivne zidove pročelja opisano je u normi DIN 1053. Zid pročelja mora biti izrađen od određenih opečnih elemenata, debljine 12 cm ili čak 9 cm.

Kod zidova od materijala s ugodnom paropropusnošću (opeka) uobičajeno se za toploinsku izolaciju rabe ploče s većom paropropusnošću (npr. od kamene ili staklene vune). Kod obzidanih stijena s ventilirajućim slojem zraka, preporučena je debljina toploinske izolacije između 8 i 10 cm; kod obzidanih stijena bez ventilirajućeg sloja zraka, debljina toploinske izolacije je veća i do 15 cm.

U montažnoj se gradnji rabe i betonski zidovje s umetnutom toploinskom izolacijom od pjenopolistirena (slika 5.). To mora biti konstruirano i izvedene bez ikakve pogreške.

Slika 5. Presjek betonske stijene s umetnutom toploinskom izolacijom od pjenopolistirena

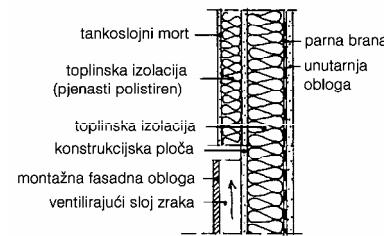
Zidovi s vanjskom i unutarnjom toploinskom izolacijom

Zidovi s vanjskom i unutarnjom toploinskom izolacijom su uobičajeno vezani na uporabu betona, koji građevinari ugrađuju između toploinskoizolacijskih ploča ili posebne zidne blokove koji su izrađeni od toploinskoizolacijskog materijala (slika 6.).

češće na spoju toplinske izolacije s čeone strane te stropova i podova, izraziti toplinski mostovi sa svim posljedicama. Dakle, kod tako zahtjevnih sastavljenih stijena treba, s obzirom na tip osnovne stijene, izabrati odgovarajući materijal za toploinsku izolaciju i parnu branu.

Lagani zidovi

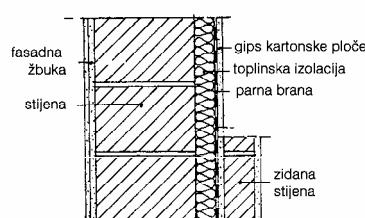
Lagani vanjski zidovi su karakteristični za montažnu gradnju. Zidovi su sastavljeni od drvenog ili metalnog skeleta, toplinske izolacije, obložnih i unutarnjih ploča i, najčešće, parne brane ili čak i vjetrene brane. Kako bi zidovi montažnih stambenih kuća bile po izgledu kao zidane, tvornice planiraju na izrađenim montažnim stijenama dodatnu kontaktну oblogu na pročelju sa završnom tankslojnom žbukom (slika 8.). Za sve je lagane zidove važno da ih montažeri izvedu zrakonepropusno i dobro zaštite od vlaženja.

Slika 8. Presjek montažne stijene sa završnom tankslojnom žbukom

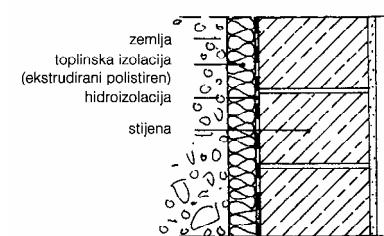
Vanjski zidovi prema tlu

Jednako kao vanjski zidovi koji graniče s vanjskim zrakom, treba toploinski izolirati podrumske zidove grijanih podrumskih prostora koje graniče s tlom. To se najbolje izvodi vodo

Slika 7. Presjek s toploinskom izolacijom na unutarnjoj strani zida

odnosno tamo gdje je ugradnja na vanjskoj strani nemoguća. Kod tako sastavljenih stijena dobivaju se, naj-

Slika 9. Presjek zida s toploinskom izolacijom podrumске stijene prema grijanim podrumskim prostorima

odbojnim pločama od ekstrudiranog polistirena, debljine između 5 i 8 cm, koje se točkasto lijepe na vertikalnu hidroizolaciju (slnika 9.). Time je hidroizolacija zaštićena i od mehaničkih oštećenja. Ako je potrebno, na toplinsku se izolaciju ugrađuje dodatna posebna drenažna obloga.

Sanacija zidova postojećih zgrada s gledišta toplinske zaštite

U proteklom je razdoblju bilo izgrađeno mnogo zgrada koje s gledišta

toplinske zaštite ne zadovoljavaju te ih je stoga potrebno sanirati. Optimalno rješenje obnove zidova s dodatnom toplinskog izolacijom može ponuditi samo stručnjak. Najbolja rješenja sanacije su ona gdje je nova toplinska izolacija u odgovarajućoj većoj debljini smještena na vanjskoj strani zida. Prije izvedbe sanacije treba izraditi odgovarajući nacrt odnosno popis dijelova koji uključuje i ugradnju dodatnih elemenata na pročelja. To su uobičajeno nove prozor

ske klupčice i rubovi vijenaca kod ravnih krovova.

Pri sanaciji se toplinska izolacija ugrađuje na unutarnjim površinama vanjskih stijena samo u slučaju ako iz nekog razloga izolacija s vanjske strane nije moguća i ako stručnjak ocijeni da je to moguće i smisleno s obzirom na dane okolnosti.

T. Vrančić